



T.C.
TÜRKİYE İNSAN HAKLARI VE EŞİTLİK KURUMU
1.DAİRE KARARI

Başvuru Numarası : 2022/688
Toplantı Tarihi/Sayısı : 23.2.2023/33
Karar Numarası : 2023/210
Başvuran : M. S. A.
Başvuran Vekili : --
Adres : --
Muhatap Kurum/Kişi : 1) Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü
2) Elazığ 1 No'lu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğü
Muhatap Adres :

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, başvuranın nakil taleplerine olumlu sonuç alamadığı ve Ceza İnfaz Kurumundaki yemeklerin porsiyonunun ciddi anlamda yetersiz olduğu iddialarına ilişkindir.

II. İNCELEME SÜRECİ

2. Başvuru dilekçesi doğrultusunda Ulusal Önleme Mekanizması Birimi tarafından incelemesi gerçekleştirilen başvuruda başvuran özetle;

a. Ailesine yakın bir yere nakledilmek için yazdığı dilekçelerine 4 yıldır olumsuz cevap verildiğini, hiçbir maddi geliri olmadığını, temel ihtiyaçlarını dahi karşılayamadığını, babasının işçi emeklisi olduğunu ve kendisi dışında 7 kişinin geçimini sağlamakla yükümlü olduğunu, kronik rahatsızlıkları olan ailesinin görüşmeye geldiğinde hem maddi hem manevi yönden olumsuz etkilendiğini,

b. Kurumda yalnızca "açlıktan ölmeyecek düzeyde" yemek verildiğini, bu konuda başvuru yaptıklarını ancak sonuç alamadıklarını, bu sebeplerle birçok psikolojik rahatsızlık yaşamaya başladığını iddia etmekte ve gereğinin yapılmasını talep etmektedir.

3. Kurumumuza, Elazığ 1 No'lu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu tarafından iletilen yazılı görüşte ise özetle; nakil hususunda Kurumun yetkisinin bulunmadığı, Kapalı Ceza İnfaz Kurumunun kampüs yerleşkesinde bulunduğu ve Kurum bünyesinde mutfak hizmeti bulunmadığı, günlük yemeğin gıda mühendisi gözetiminde Kampüs Açık Ceza İnfaz Kurumuna bağlı genel mutfaktan geldiği, mahpus sayısına göre gelmekte olan yemeklerin Kurumda bulunan tüm mahpuslara eşit miktarda pay edilerek dağıtımının yapıldığı belirtilmiştir.

4. Kurumumuza, Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü tarafından iletilen yazılı görüşte ise özetle;

a. 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un "Hükümlünün Beslenmesi" kenar başlıklı 72'nci maddesinde de düzenlendiği gibi hükümlü ve tutuklulara; kalori esasına göre, sağlıklı ve güçlü kalması için nitelik ve nicelik olarak besleyici, sağlık koşullarına uygun, makul çeşitlilikte, yaş, sağlık, çalıştığı işin özelliği, dinî ve kültürel gerekleri göz önünde tutularak besin verildiği ve içme suyu sağlandığı,

b. Hükümlü ve tutuklular ile kurum personelinin doğru ve sağlıklı beslenmesi amacıyla yemeklerin uzmanlar tarafından hazırlandığı, inancı gereği veya vegan, vejetaryen, diyet yemek gibi özel durumu olan hükümlü ve

tutukluların beslenmesi ile ilgili de düzenlemelerin yapıldığı,

c. Anılan Kurumda barındırılan mahpusların iâşesinin Elazığ Açık Ceza İnfaz Kurumu genel mutfağında 3 öğün üzerinden kişi sayısına yetecek sayıda ve miktarda mevsim şartlarına uygun kalitede, kalite kontrolü muayene ve kabul heyeti tarafından teknik şartname hükümlerine göre duysal, fiziksel ve/veya kimyasal olarak incelenerek, kampüste kalmakta olan hükümlü ve tutuklular ile personelin günlük alacakları kalori miktarları (en az 2300 kalori) gözetilerek hazırlandığı, sağlıklı ve en uygun hijyen koşulları ile zamanında hak sahiplerine ulaştırıldığı, ayrıca Kurum personelinin de aynı yemekten faydalandırıldığı,

ç. 5275 sayılı Kanun'un 72'nci maddesinde; mahpuslara Adalet ve Sağlık Bakanlıklarınca belirlenecek kalori esasına göre besin verileceğinin hükme bağlandığı, bu kapsamda Sağlık Bakanlığı ile yapılan çalışmalarla 1 kişi için günlük ortalama kalori değerinin 2.300 kalori olarak belirlendiği, Sağlık Bakanlığı Mahalli Teşkilatı ve Kurum Tabipliğiyle de gerekli görüşmelerde bulunularak yemek tabelalarına kalori değerlerinin yazılmasının sağlandığı ve bu sebeplerle söz konusu iddia bakımından ceza infaz kurumu idaresi ve görevli personelin görevleri yönünden herhangi bir kusur ve ihmalinin bulunmadığı, yapılan işlem ve uygulamaların ilgili mevzuat gereğince yerine getirildiği,

d. İsteğe bağlı nakil taleplerinin alındığı 01-10 Haziran 2022 tarihleri arasında başvuranın 01.06.2022 tarihli dilekçesiyle nakil talebinde bulunduğu, ancak talep ettiği kurumların kapasitesinin dolu olması nedeniyle naklinin Genel Müdürlük tarafından uygun olarak değerlendirilemediği, bununla beraber başvuranın, ileriki aylarda yukarıda belirtilen dönemlerde nakil talep dilekçesini bulunduğu ceza infaz kurumu idaresi aracılığı ile Genel Müdürlüğe göndermesi halinde durumunun değerlendirileceği belirtilmiştir.

5. Muhatap idarenin cevabi yazısı, başvurana yazılı görüşünü sunması için gönderilmiştir. Muhatap idarenin cevabına yönelik başvuran tarafından gönderilen yazılı görüşte:

a. Kurum idaresinin cevabında yemek listesi ekli olsa da kendisinin başvurusunda yemek verilmediğini değil, az verildiğini iddia ettiği, bu sorun ile ilgili olarak Cumhuriyet Başsavcılığına da çok sayıda dilekçe gönderildiği,

b. Diyarbakır iline nakil olmak istediği ve kendi durumuna uygun infaz kurumları olmasına rağmen nakil talebinin uygulanmadığı, Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü tarafından her defasında yer olmadığı cevabının verildiği, ailesinin ekonomik durumu vb. sebebiyle kendisi için bu durumun önem arz ettiği belirtilmiştir.

III. İLGİLİ MEVZUAT

6. Anayasa'nın "Kişinin dokunulmazlığı, maddi ve manevi varlığı" başlıklı 17'nci maddesinin üçüncü fıkrası şöyledir: "*Kimseye işkence ve eziyet yapılamaz; kimse insan haysiyetiyle bağdaşmayan bir cezaya veya muameleye tabi tutulamaz.*"

7. 20.04.2016 tarihli ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun 9'uncu maddesinin birinci fıkrasının (i) bendinde; "*Özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek*" Kurumun görev alanları arasında düzenlenmiştir.

8. Aynı Kanun'un 17'nci maddesinin birinci ve sekizinci fıkralarında; "*özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin Kuruma bizzat başvuru yapabileceği*" hükmü bağlanmıştır.

9. 24.11.2017 tarihli ve 30250 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik'in "Ön incelemenin yapılması" başlıklı 48'inci maddesinin birinci fıkrasına göre; "*Kuruma yapılan başvurular, inceleme ve araştırmaya geçilmeden önce ön incelemeye tabi tutulur ve sonucunda Kurumun görev alanına girip girmediği yönünden de incelenir.*"

10. Aynı Yönetmelik'in "Ön inceleme üzerine verilecek kararlar" başlıklı 49'uncu maddesinin altıncı

fıkrasına göre; “Ön inceleme şartlarının bulunmadığının sonradan anlaşılması hâlinde de incelenemezlik, gerekçeli kabul edilmezlik veya gönderme kararı verilir.”

IV. DEĞERLENDİRME VE GEREKÇE

11. Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun 9'uncu maddesinin birinci fıkrasının (i) bendine göre; “Özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek” Kurumun görevleri arasında sayılmıştır. Bu kapsamda başvuranın iddiaları ceza infaz kurumu idaresinin yanıtları ve konuya ilişkin mevzuat hükümleri ile birlikte incelenip değerlendirilmiştir.

12. Başvuranın ilk iddiası nakil taleplerinin kabul edilmediğine ilişkindir.

13. 29.12.2004 tarihli ve 25685 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun’un 53’üncü maddesinin birinci fıkrasına göre; “Hükümlüler, kendi istekleri veya toplu sevk, disiplin, asayiş ve güvenlik, hastalık, eğitim, öğretim, suç ve yargılama yeri nedenleriyle başka bir kuruma nakledilebilirler.”

14. Ceza İnfaz Kurumlarının Yönetimi ile Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Yönetmelik’in 3’üncü maddesine göre; “Bakanlık, Adalet Bakanlığını; Genel Müdürlük, Ceza ve Tevkif evleri Genel Müdürlüğünü” ifade eder. Anılan Yönetmelik’in 127’nci maddesinin sekizinci fıkrasına göre; “Hükümlülerin nakil işlemleriyle ilgili esas ve usuller Bakanlık tarafından belirlenir.”

15. 1 No’lu Cumhurbaşkanlığı Teşkilatı Hakkında Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi'nin "Ceza ve Tevkifleri Genel Müdürlüğü" başlıklı 43’üncü maddesinin birinci fıkrasının (h) bendi şu şekildedir: "(1) Ceza ve Tevkif evleri Genel Müdürlüğünün görev ve yetkileri şunlardır: (...) Hükümlü ve tutukluların sevk ve nakil işlerini yürütmek, (...)"

16. Ceza İnfaz Kurumlarının Tahsisi, Nakil İşlemleri ve Diğer Hükümler konulu 70817034-010.06.01/2015-585 sayılı Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkif evleri Genel Müdürlüğü Genelgesi'nin 22’nci maddesinin beşinci fıkrasına göre; “Ağır ceza Cumhuriyet başsavcılıkları, merkez ve bağlı ceza infaz kurumlarının birinden diğerine nakil olmak isteyen hükümlü ve hüküm özlülerin taleplerini, kapasitesi, sınıfına uygun bulunması, mevcudu, asayiş durumu, güvenlik, aileye olan yakınlığı ve sosyal çevre gibi hususları göz önüne alarak, bu genelgede belirtilen esaslar dâhilinde, takdir ederek sonuçlandırarak, bu tür talepleri Bakanlığa göndermeyecektir. Ancak; hükümlülerin diğer ceza infaz kurumlarına nakil talepleri Bakanlık tarafından değerlendirilecektir.”

17. 6701 sayılı Kanun’un 9’uncu maddesinin (ı) bendine göre Kurumun görevleri arasında “İşkenceye ve Diğer Zalimane, Gayriinsanî veya Küçültücü Muamele veya Cezaya Karşı Birleşmiş Milletler Sözleşmesine Ek İhtiyari Protokol hükümleri çerçevesinde ulusal önleme mekanizması olarak görev yapmak” sayılmış, Kanun’un tanımları düzenleyen 2’nci maddesinde ise ulusal önleme mekanizmasının “İşkenceye ve Diğer Zalimane, Gayriinsanî veya Küçültücü Muamele veya Cezaya Karşı Birleşmiş Milletler Sözleşmesine Ek İhtiyari Protokol hükümleri çerçevesinde kişilerin özgürlüklerinden yoksun bırakıldığı yerlere düzenli ziyaretler yapmak üzere oluşturulan sistemi” ifade ettiği belirtilmiştir. Böylece, Kurumun ulusal önleme mekanizması görevi Kanun ile açıkça belirlenmiştir.

18. Nakil talepleri; 05.06.2015 tarihli Ceza İnfaz Kurumlarının Tahsisi, Nakil İşlemleri ve Diğer Hükümler konulu Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkif evleri Genel Müdürlüğü Genelgesi'nin 22’nci maddesinin beşinci fıkrası ile 1 No.lu Cumhurbaşkanlığı Teşkilatı Hakkında Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi'nin 43’üncü maddesinin birinci fıkrasının (h) bendi uyarınca Genel Müdürlükçe değerlendirilmektedir (bkz. TİHEK'in 07.10.2022 tarihli ve 2022/499 sayılı kararı, § 19-22-23).

19. Ülke genelinde, ceza infaz kurumlarında bulunan hükümlü ve tutukluların; hastalık, disiplin, güvenlik, özellikle toplu nakiller ve tutukluların mahkeme nedeniyle yapılan nakilleri sonucu, ceza infaz kurumlarının kapasiteleri günden güne değişmektedir. Genel Müdürlük tarafından Kurumumuza iletilen yazılarda; nakil taleplerinin incelenmesinde kurumun kapasitesi, güvenliği ve hangi suç türüne ait odaların bulunduğu, kişilerin can güvenliğine ilişkin olarak, talepte bulunanın hasım olarak bildirdiği bir kişinin talep ettiği kurumda bulunup bulunmadığı gibi hususların göz önünde bulundurulduğu, bu nedenle her talebin uygun değerlendirilemediği, ceza infaz kurumlarında bulunan hükümlülerin nakil talepleri Genel Müdürlüğe ulaştığı anda talep edilen kurumların kapasitelerinin o günkü veriler göz önüne alınarak değerlendirildiği ve verilerin günden güne değiştiği bildirilmektedir.

20. Kurumumuz tarafından anlık kapasite değişikliklerinin ve her başvuranın talep durumunun tespit edilmesi mümkün değildir. Başvuru dilekçesi incelendiğinde nakil talepli başvurunun Anayasa'nın 17'nci maddesi ile İşkenceye ve Diğer Zalimane, Gayriinsanî veya Küçültücü Muamele veya Cezaya Karşı Birleşmiş Milletler Sözleşmesine Ek İhtiyari Protokol uyarınca kötü muamele yasağı kapsamında ele alınabilecek bir başvuru olmadığı ve başvurunun ulusal önleme mekanizması kapsamında incelenemeyeceği sonucuna varılmıştır.

21. Bu kapsamda nakil talebine ilişkin iddianın 6701 sayılı Kanun'un 9/1-i ile Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik'in 48'inci ve 49'uncu maddeleri uyarınca inceleme şartlarını taşımaması sebebiyle **"kabul edilmez olduğu"** kanaatine varılmıştır.

22. Başvuranın diğer iddiası ise; Ceza İnfaz Kurumundaki yemeklerin porsiyonunun ciddi anlamda yetersiz olduğu iddialarına ilişkindir.

23. Ceza infaz kurumlarında kötü muamele olarak kabul edilecek hususlar farklı şekillerde tezahür edebilir. Bunların birçoğu ceza infaz kurumu idaresi ve görevlilerinin kasıtlı davranışlarından kaynaklanabileceği gibi yönetsel hatalar veya yetersiz kaynaklar sebebiyle de ortaya çıkabilir. Bu nedenle mahpuslar için bir ceza infaz kurumundaki yaşam tüm yönleriyle değerlendirilmelidir. Ceza infaz kurumundaki yaşam, mahpuslara sunulan aktivitelerin genişliğinden, mahpuslar ve ceza infaz kurumu görevlileri arasındaki ilişkilerin genel durumuna kadar geniş bir alanda değerlendirilmelidir (*Avrupa İşkence ve İnsanlık dışı veya Onur Kırıcı Ceza veya Muamelenin Önlenmesi Komitesi (CPT) 2.Genel Rapor, Hapsedilme, para.44.*)

24. Anayasa'nın 17'nci maddesinin üçüncü fıkrası ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 3'üncü maddesi herhangi bir sınırlama öngörmeksizin işkence, insanlık dışı ve onur kırıcı muamele ve cezaların yasaklanmasının mutlak mahiyetini belirtmektedir. Kötü muamele yasağının mutlak mahiyeti Anayasa'nın 15'inci maddesi kapsamında belirtilen savaş veya ulusun varlığını tehdit eden başka bir genel tehlike halinde dahi istisna öngörmemiştir. Aynı şekilde Sözleşme'nin 15'inci maddesi benzer bir düzenleme ile kötü muamele yasağına ilişkin herhangi bir istisna öngörmemiştir (*AIHM, Selmouni/Fransa [BD], B.No: 25803/94, 28.07.1999, para.95; Assenov ve diğerleri/Bulgaristan, B.No: 24760/94, 28.10.1998, para.93.*).

25. 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un "Hükümlünün beslenmesi" başlıklı 72'nci maddesinin birinci fıkrası şu şekildedir: *"Hükümlüye Adalet ve Sağlık bakanlıklarınca birlikte belirlenecek kalori esasına göre, sağlıklı ve güçlü kalması için nitelik ve nicelik olarak besleyici, sağlık koşullarına uygun, makul çeşitlilikte, yaş, sağlık, çalıştığı işin özelliği, dinî ve kültürel gerekleri göz önünde tutularak besin verilir ve içme suyu sağlanır"*. AIHM de mahpuslara verilen öğünlerin açıkça yetersiz olmasının işkence ve kötü muamele yasağını düzenleyen AIHS'in 3'üncü maddesi bağlamında bir sorun oluşturabileceğini belirtmiştir (*AIHM, B.No: 37717/05, K.T: 07.11.2017, Para.130.*). Mahpuslara ceza infaz kurumlarında verilen yemeklerin belirli miktarda besin değerine ve kaloriye sahip olması gerekir. Aksi halde besin değeri düşük ve yeterli kalorisi bulunmayan yemeklerin mahpuslara verilmesinin kötü muamele teşkil edebileceği belirtilmelidir.

26. Kurumdan alınan "Kampüs Açık Ceza İnfaz Kurumundaki Hükümlü ve Tutuklular ile Görevli Olup,

Vazife Başında Bulunan Personele Verilen Yemek veya Çiğ Gıda Maddelerine ait Yemek Tabelası” ile günlük yemek listesi incelenmiştir. Yemek tabelasının incelenmesinden; üç öğünün toplam kalori miktarının ay boyunca günlük ortalama 2300’den yüksek olduğu, 2300-3000 kalori arasında değiştiği görülmüştür. Sağlık Bakanlığı tarafından 2020 yılında yayımlanan Toplu Beslenme Sistemleri (Toplu Tüketim Yerleri) İçin Ulusal Menü Planlama ve Uygulama Rehberinde bu husus şu şekilde ifade edilmiştir; “*Tutuklu ve hükümlülerin almaları gereken minimum enerji konusunda yasal bir düzenleme bulunmamaktadır. Bu konuda beslenme rehberlerinin izlenmesi önerilmektedir. Genel olarak tutuklu ve hükümlüler için enerji gereksinimi, yetişkin kadınlar için 1800 kkal/gün, erkekler için 2250 kkal/gün olarak belirtilmiştir.*” Görüldüğü gibi söz konusu Rehber göre yetişkin bir erkek için (18-65 yaş) günlük alınması gereken kalori miktarı ortalama 2250 kaloridir. Yine aynı Rehber göre “*Ceza infaz kurumlarında da diğer toplu beslenme yapılan kuruluşlarda olduğu gibi beslenme hizmetlerinin yönetim ve organizasyonunda konunun uzmanı olan yönetici diyetisyenler görev almalıdır.*” Yemeklerin hazırlandığı Açık Ceza İnfaz Kurumunda da yemek listesinin enerji ve besin öğeleri gereksinimini karşılamak, vitamin ile mineral gereksinimi ile sebze ve meyvelerden zenginlik hususunda bilimsel değerlendirme yapmak ve buna göre listeyi onaylamak ya da onaylamamak yetkisine sahip bir gıda mühendisinin bulunduğu ve yemek listesini uygun bulduğu görülmüştür. Yemek listelerinin incelenmesinden; listelerin bir idare memuru, gıda mühendisi, aşçı, Açık Ceza İnfaz Kurumu Müdürü tarafından kontrol edildiği ve yemeklerin kontrol için her gün Açık Ceza İnfaz Kurumu Müdürüne götürüldüğü anlaşılmaktadır. Dolayısıyla somut başvurudaki besin değerlerine ilişkin olarak Kurumda verilen yemeklerin günlük ortalama kalorisinin yeterli miktarda olduğu değerlendirilmiştir.

27. AİHM, mahpuslara sunulan yemeklerin ceza infaz kurumu doktoru ile yetkililer tarafından düzenli olarak denetlenen ve belli bir standardı olan üç öğün yemeğin sunulduğu durumlarda herhangi bir şikâyet olup olmadığına bakılmaksızın Sözleşme’nin 3’üncü maddesi bakımından bir incelemede bulunmamaktadır (*AİHM, Mursic – Hırvatistan, B.No: 7334/13, K.T: 20.10.2016, Para.166.*). Günlük yemek listelerine bakıldığında günde üç öğün verilen yemeklerde belli bir standardın olduğu görülmektedir. Yemeklerin genele hitap edecek şekilde hazırlandığı, diyet menü, vejetaryen yemekler ve mahpusların hastalığına göre doktor reçetesinde tavsiye edilen diyet yemeklerin mahpuslara sunulduğu ifade edilmiştir. Yemek listelerinin ceza infaz kurumu yetkilileri tarafından düzenli olarak kontrol edildiği ve denetlendiği anlaşılmaktadır.

28. 22.06.2022 tarihinde başvuranın kaldığı Kurum olan Elazığ 1 No’lu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda tutulan mahpuslar arasından rastgele seçilen 3 kişi ile SEGBİS görüşmesi gerçekleştirilmiştir.

Başvuran M. S. A. ile aynı odada kalan mahpus H. K. tarafından; “*Yemek miktarının başvuranın belirttiği gibi az olduğu, 3 kişilik odaya tek kişinin doyabileceği kadar yemek verildiği*” ifade edilmiştir.

Görüşülen bir diğer mahpus G. K. tarafından; “*Kurumda yemekler dağıtılırken mazgalı infaz ve koruma memurunun açtığı ancak yemek dağıtımını işini mahkumların yaptığı, yemek miktarının bazen fazla bazen az olabildiği ama açlıktan ölmeyecek kadar az yemek verildiğini söylemenin doğru olmayacağı, kimi zaman yemek miktarının az olmasının dağıtımını yapan mahpusun eşit şekilde ayarlayamamasından da kaynaklanabildiği, Kurumda genelde odalarda tek kalındığı, çok kişi kalırsa fazla gelen yemeği kendi aralarında bölüşme imkanının olabileceği ancak genelde tekli odada kalındığı için yemekler dağıtılırken sona kalma durumu olursa bazen yemek miktarının az olabildiği ancak bu durumun nadiren olduğu, İdare ile ilgili olmadığı ve özellikle yapılmadığı*” ifade edilmiştir.

Mahpus M. C. Ö. tarafından ise; “*Kendisinin de yemekhanede bulaşıkçı olarak çalıştığı, yemek dağıtımından sorumlu 3 mahpus olduğu, dağıtımdan sorumlu mahpusların infaz ve koruma*

memurları eşliğinde dağıtımı gerçekleştirdiği, dağıtımı yapan mahpusların dağıtımı eşit bir şekilde yaptığı ancak yemeklerin Kampüs Açık Ceza İnfaz Kurumuna bağlı genel mutfaktan geldiği, yemeğin bazen Açık Ceza İnfaz Kurumundan az gelebildiği, yemekhaneden sorumlu memurun birkaç kere Açık Ceza İnfaz Kurumundan yemeği getiren kişiye miktarın az olduğunu ve Kurumdaki mahpuslara yetmeyebileceğini söylediğine şahit olduğu ancak bu durumun süreklilik arz etmediği, bazı günler yemek miktarı az olarak kabul edilse bile bu durumun Açık Ceza İnfaz Kurumundan o şekilde gelmesinden kaynaklandığı, bazı mahpusların yemeklerin çok iyi olmasını istediği ancak dışarıda olmaları halinde de çok yüksek kalitede ve miktarda yemek yemenin mevcut ekonomik koşullarda zor olacağını düşündüğü, yemekte yumurta, kıyma, et, tavuk gibi gıdaların çıktığı, haftanın 3-4 günü bu şekilde yemeğin ortalamanın üzerinde iyi olarak değerlendirilebileceği" ifade edilmiştir.

29. Söz konusu beyanlar ile yazılı görüşler bir bütün olarak değerlendirildiğinde, somut başvurudaki yemeklerin porsiyonunun ciddi anlamda yetersiz olduğu iddiasının yerinde olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

30. Sonuç olarak; ceza infaz kurumundaki tutulma koşulları bir bütün olarak değerlendirilmekle birlikte, yukarıda açıklanan nedenlerle başvurudaki iddialar kapsamında hak ihlaline varan bir uygulama bulunmadığı değerlendirilmektedir. Bu çerçevede, söz konusu başvuru bakımından; 20.04.2016 tarihli ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun 9'uncu maddesinin (i) bendi kapsamında kötü muamele yasağının "**ihlal edilmediği**" kanaatine varılmıştır.

V. KARAR

1. Başvuruda KÖTÜ MUAMELE YASAĞININ İHLAL EDİLMEDİĞİNE,
2. Kararın taraflara tebliğine ve KAMUOYUNA DUYURULMASINA,
3. Karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 60 gün içerisinde Ankara İdare Mahkemesine başvurulabileceğine, 23.02.2023 tarihinde, OY BİRLİĞİYLE, karar verildi.

e-imzalıdır

Av. Harun MERTOĞLU
Daire Başkanı

e-imzalıdır

Dilek ERTÜRK
Üye

e-imzalıdır

Mehmet Emin GENÇ
Üye

e-imzalıdır

Muhammet Ecevit CARTİ
Üye

e-imzalıdır

Ünal SADE
Üye